

Una nena rep classes d'esquí ■ ARXIU

EDUCACIÓ

Es reprèn amb normalitat el programa escolar Esport Blanc

Ahir es va reprendre amb normalitat el programa Esport Blanc Escolar un cop s'ha obtingut el compromís del cobrament del 20% restant de les subvencions de 2018 i l'import pendent de l'any passat. Les activitats estan destinades a 2.688 estudiants de 3r i 4t de primària de 60 centres educatius pirinencs, en horari lectiu, perquè es familiaritzin amb l'esquí alpí i el nòrdic i el surf de neu. ■ ACN

SOCIETAT

Suspenen un judici fins al setembre per la jubilació d'una magistrada

La secció cinquena de l'Audiència de Barcelona va suspendre un judici que s'havia de celebrar ahir i l'ha ajornat fins al setembre per la immediata jubilació de la magistrada que presideix el tribunal, Elena Guindulain, i el col·lapse de la secció, que ha celebrat judicis llargs i ha doblat el nombre de recursos rebuts, segons detallen. La secció té un sisè magistrat de reforç. El judici era contra l'expresident del Centre de Seguretat de la Informació a Catalunya (Cesicat), Carles Flamerich, i un cap, acusats de la descoberta de secrets per suposadament haver obert correus electrònics de funcionaris. La fiscalia demana quatre anys i tres mesos de presó. ■ M.P.

SOCIETAT

Un jutge dona la incapacitat permanent a un home cec

El jutjat social 29 de Barcelona ha estimat la demanda d'un home de 56 anys i li ha concedit la incapacitat permanent absoluta en grau de gran invalidesa, derivada d'una malaltia comuna, i ha condemnat la Seguretat Social que li pagui una pensió mensual de 1.500 euros amb efectes des d'abril del 2018. El treballador, ajudant de suport de la Generalitat, es trobava en situació d'incapacitat tem-

poral des de l'any 2016, que l'INSS va declarar extingida l'abril del 2018 tot i que existia un dictamen mèdic del mes de març del mateix any en què constava un quadre clínic de ceguesa per glaucoma, cataracta bilateral, despreniment de retina de l'ull esquerre i disminució de l'agudesia visual, tot agreujat per un trastorn mental sever des de la infància amb retard psicomotor i retard mental entre

moderat i sever. Els pèrits de l'associació Tribunal Mèdic han determinat una ceguesa permanent, síndrome ansiosa depressiva, trastorn de personalitat orgànica i un retard mental sever, considerat d'igual gravetat pels pèrits. Aquest quadre clínic impossibilita, segons el jutge, que pugui treballar de forma normal, perquè també té dificultats per realitzar tasques de la vida normal. ■ REDACCIÓ

Entrada del carrer Provençals on hi ha l'escola Grèvol, amb la nova senyalització ■ J. PANYELLA

SOCIETAT

Groc canari per alertar els cotxes que són al carrer d'una escola

Fins fa poques setmanes, el carrer Provençals entre Ramon Turró i passeig de Taulat, al districte barceloní de Sant Martí, era una via convencional amb quatre carrils, dos per aparcar-hi i dos per circular-hi a una velocitat de 50 km/h. Des d'ahir, aquest tram de carrer davant de l'escola Grèvol s'ha vist reduït a un sol carril per a aparcament, al costat Besòs, i a un sol carril per on no es podrà circular a més de 20 km/h. La reforma

es completa amb una nova senyalització consistent en un radar informatiu que fa saber als conductors la velocitat a què condueixen i una pintura de color groc, inèdita fins ara a l'asfalt de Barcelona, que disposada a l'entrada del carrer fa saber als conductors que s'endinsen en un espai escolar on cal reduir la velocitat. La pacificació del carrer Provençals, per evitar més accidents com el que va tenir un nen de 5 anys l'octubre passat

quan va morir atropellat per una moto a la sortida de l'escola Grèvol, es vol ampliar a un total de 200 centres educatius de la ciutat durant aquest mandat, amb una inversió que superarà els 10 milions d'euros. De moment es vol començar per sis escoles aquest primer semestre, amb els mateixos criteris de reducció de velocitat i ús de la nova pintura groga. L'objectiu és combatre el cotxe i protegir els infants. ■ JORDI PANYELLA

La Guàrdia Urbana controlarà l'ús negligent del patinet elèctric a l'Hospitalet ■ ACN

MOBILITAT

Multes de 200 euros per infraccions amb patinet a l'Hospitalet

La Guàrdia Urbana de l'Hospitalet multarà amb sancions que oscil·laran entre els 80 i els 200 euros aquells que circulin de forma negligent amb patinet elèctric per la ciutat. L'any passat aquests vehicles es van veure implicats en una cinquantena d'accidents, i l'Ajuntament ha decidit multar els que no compleixin les normes i instruccions dictades recentment per la direcció general de Trànsit sobre l'ús dels patinets elèctrics a l'espai públic. Així, aquests vehicles no

poden circular per les voreres ni zones de vianants, no poden superar els 25 quilòmetres per hora ni es poden conduir usant el telèfon mòbil o els auriculars. De nit, els conductors han de circular amb llums i s'han de sotmetre a proves de drogues i alcohol com la resta. La Guàrdia Urbana farà una campanya de control, com a prova pilot, als barris de Collblanc i la Torrassa fins a final de mes, i al febrer l'estendrà a la resta de la ciutat. ■ REDACCIÓ

INSTITUCIÓ PEDAGÒGICA SANT ISIDOR, S.A.

C/ Comte Borrell, 243-249
08029 BARCELONA

Per acord del Consell d'Administració, es convoca Junta General Ordinària d'Accionistes, que tindrà lloc a la sala d'actes de la Institució, al carrer Comte Borrell, 212-216, de Barcelona, el dia **20 de febrer de 2020, a les vuit del vespre, en primera convocatòria**, i al mateix lloc i hora de l'endemà, si calgués, en segona convocatòria, amb l'ordre del dia que s'indica tot seguit:

Primer. Examen i aprovació, si escau, dels comptes anuals, de l'informe de gestió i de la proposta d'aplicació del resultat, corresponents a l'exercici tancat el 31 d'agost de 2019.

Segon. Examen i aprovació, si escau, de la gestió del Consell d'Administració.

Tercer. Cessaments i nomenaments, si s'escau, de membres del Consell d'Administració.

Quart. Nomenament d'Auditors de Comptes.

Cinquè. Aprovar la utilització dels Comptes anuals aprovats al punt primer per tal de dur a terme la fusió entre Bedoll 97, S.A. i la Institució Pedagògica Sant Isidor, S.A.

Sisè. Designació d'interventors per aprovar l'acta de la Junta.

En compliment del que disposa l'article 272 de la "Ley de Sociedades de Capital", es recorda a tots els accionistes que tenen dret a obtenir, de forma immediata i gratuïta, els documents que hauran de ser sotmesos a l'aprovació de la Junta, així com l'informe de gestió i l'informe dels auditors de comptes.

Barcelona, 9 de gener de 2020

El secretari del Consell d'Administració, Ramon Llorens i Ibarz

119144-12229190

DES DE 1990

- CONCERT AMB LA MAJORIA DE MÚTUES
- EXTRACCIONS I RECOLLIDA DE MOSTRES:
DE DILLUNS A DIVENDRES DE 8 A 13 H I DE 17 A 19 H. DISSABTES DE 8 A 10:30 H
- ENTREGA DIÀRIA DE RESULTATS AL LABORATORI O PER CORREU ELECTRÒNIC

NOVETAT

- PROVES D'INTOLERÀNCIA A LA LACTOSA, LA FRUCTOSA I EL SORBITOL
- PROVES DE DIAGNÒSTIC PRENATAL NO INVASIU
- INTOLERÀNCIA A ALIMENTS

MALGRAT DE MAR
C/ Ponent, 4 - Tel. 93 765 52 28

BLANES
C/ Hospital, 31, 1er 1a - Tel. 972 350 883
info@labosar.com - www.labosar.com

S'apaga la veu lliure d'Isabel-Clara Simó

Esriptora, periodista i política i autora prolífica va morir ahir als 76 anys

Molt estimada pels lectors, la seva ha estat una vida de compromís per la llibertat

PER FI EL MANTENIMENT DEL TEU ASCENSOR A MIDA

MANTENIMENT JA ERAHORA

www.citylift.net

CITY

EL PUNT AVUI +

1,20€

DIMARTS • 14 de gener del 2020. Any XLV. Núm. 15239 - AVUI / Any XLII. Núm. 14109 - EL PUNT

VOL VIURE EN #CATALUNYALLIBERTAT

P6-11

Via Europa

ESTRASBURG • Puigdemont i Comín s'estrenen sense cap incidència com a eurodiputats en el ple del Parlament Europeu

CRIDA • Acompanyats de Torra i Torrent, membres del govern, diputats i gent vinguda d'arreu critiquen l'absència de Junqueras

Comín i Puigdemont mostren un cartell en favor de Junqueras, ahir en el ple del Parlament Europeu ■ EFE / PATRICK SEEGER

“La UE no pot seguir girant els ulls”

L'ESPORTIU

Futbol Relleu en el Barça

El tècnic, marxant ahir de la ciutat esportiva ■ EFE

El Barça despatxa Ernesto Valverde i s'encomana a Setién

En una llarga reunió, la junta directiva posa fi al serial de la banqueta

Nacional

P12

L'exministra Delgado, a càrrec de la fiscalia

El seu nomenament com a nova fiscal general aixeca les crítiques de la dreta

Hi ha guerrers que neixen sense armadura

Descobreix-ho a www.ambtucomacasa.com

Ajuda'ns a crear el nou Centre de Neonatologia Avançada Vall d'Hebron.

Col·labora!

#BornToBeExtraordinary

Vall d'Hebron

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta) i Esteve Colomer i Font.

Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall Clara (President Editor), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH) i Lluís Cama (Producció).

Keep calm

Pere Bosch i Cuenca

La darrera lliçó

La columna que esteu llegint havia de signar-la la Isabel-Clara Simó. Ho feia regularment, des dels inicis de l'Avui, i, set-

mana rere setmana, els lectors esperaven amb delectança els seus articles, les seves reflexions. Ahir al matí, a primera hora, el responsable d'opinió del diari em va demanar si podia omplir aquest espai perquè l'escriptora d'Alcoi no podria fer-ho. Hores després, ens vam assabentar que havia mort. En un primer moment, vaig estar temptat de demanar que recuperéssim algun article antic, o, fins i tot, que deixéssim l'espai en blanc, com a mostra d'homenatge. Però, tot seguit, vaig pensar que la Isabel-Clara Simó, que estimava amb passió la llengua, no ho hauria volgut. I, en aquell precís instant, em va venir a la memòria l'entrevista que va fer-li, fa pocs mesos, la periodista Silvia Còppulo. La intervenció em va colpir. Acostumada a comunicar amb fluïdesa, tenia dificultat per articular les paraules i construir les frases.

Isabel-Clara Simó ens va ensenyar que cal lluitar sempre, fins i tot quan s'és conscient que la derrota és inevitable

Asseguda en aquell divan, amb la seva mirada brillant i dolça, es feia difícil no veure-hi reflectit un familiar o un amic. Només de començar, va reconèixer que estava "molt fumuda". Però, sense donar marge a les lamentacions, hi va afegir que havia decidit "plantar clara a la malaltia". Era plenament conscient de la situació –"al final ella em guanyarà"–, però això no semblava importar-li i fins i tot expressava el desig d'escriure alguns llibres més. L'escriptora fins i tot va donar-nos una lliçó de com cal afrontar una situació semblant: "Buscar aquelles coses que ens emocionen i les que fan pensar i oblidar la malaltia." Aquell dia ens va parlar de literatura, de política, de feminisme i de moltes altres coses. Però, per damunt de tot, ens va donar una nova lliçó de vida: cal lluitar sempre, fins i tot quan s'és conscient que la derrota és inevitable. No serà la darrera lliçó, perquè els escriptors, afortunadament, no només es mantenen vius en el record d'aquells que els han conegut, sinó també en la imaginació dels qui els han llegit o estan disposats a llegir-los.

La vinyeta

Fer

Ombres d'hivern

Imma Merino

Els crits d'un falangista

Hi ha un falangista espanyol que crida per Europa: Jorge Buxadé Villalba, advocat de l'estat, que, havent sigut col·laborador de Montserrat Nebrera, quan era diputada del PP, i essent un dels impulsors de Societat Civil Catalana, ha aconseguit ser eurodiputat per Vox temps després que ni hagués sortit elegit al Parlament de Catalunya com a representant de Falange Española de las JONS, el 1995, ni al Congrés dels Diputats en les eleccions generals del 1996 en què va ser candidat a Barcelona per Falange Auténtica, on va militar fins al 2003. Amb aquest currículum, i sense que res faci pensar que hagi deixat de ser falangista en el seu pas pel PP del 2004 al 2014 en què va afiliar-se a Vox, no només és diputat al Parlament Europeu, sinó que ha sigut capaç de dir que, en oposició a l'independentisme català, hi és per defensar la democràcia i l'estat de dret a Espanya. És així que s'ha proposat posar el crit al cel (l'expressió és seva): "Pel fet que un pròfug es passegi lliurement pels carrers d'Europa només perquè jutges belgues i alemanys pretenguin fer un

“**Junt amb un altre baladrer de Vox, Hermann Tersch, Jorge Buxadé no ha fet res més que cridar al Parlament Europeu**

judici de valor a la nostra democràcia.”

Junt amb un altre baladrer de Vox, Hermann Tersch, Jorge Buxadé no ha fet res més que cridar al Parlament Europeu perquè Oriol Junqueras, Carles Puigdemont i Toni Comín no poguessin obtenir les credencials com a eurodiputats. Durant aquest període, també ha trobat altres motius per cridar, com ara quan va bramar: "Profana-

nadors" a l'hemicicle europeu de Brussel·les mentre el socialista Javier Moreno hi explicava l'exhumació de les restes del criminal Francisco Franco. En tot cas, ahir a Estrasburg Buxadé no va suportar que, com a president del Parlament Europeu, David Sassoli es referís a la incorporació de Puigdemont i Comín mentre aquests mostraven un cartell amb el lema *Free Junqueras*. Sassoli va demanar-li silenci i calma recordant-li que la qüestió no era motiu de debat, però Buxadé va continuar cridant per interrompre el plenari. Més enllà de constatar que resta vacant l'escó que va obtenir Junqueras, si bé aquest va ser designat també eurodiputat per la decisió del TJUE del 19 de desembre, allò que no va explicar Sassoli és per què, havent dit que Espanya havia d'acatar la justícia europea, va donar per bona la decisió al respecte del Tribunal Suprem espanyol després de ser desestimat el pronunciament de la JEC. Què va passar entre el 9 i el 10 de gener perquè fes cas al TS? De fet, no només els eurodiputats espanyols de Vox van cridar en contra de la decisió del TJUE.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/ngo86c>

A la tres

Toni Brosa / tbrosa@elpuntavui.cat

El somni europeu

Tots els camins porten a Europa. Els camins del procés sobiranista de Catalunya, perquè ja ha quedat demostrada la incapacitat de l'Estat "democràtic, social i de dret" que afirma ser Espanya per assumir la voluntat democràtica dels catalans de celebrar un referèndum d'autodeterminació. I els de la defensa de la democràcia, els drets i les llibertats, perquè només des d'Europa es pot arribar a persuadir l'Estat espanyol, que fins i tot les seves ànsies de revenja i escarment contra els catalans per preservar la unitat de l'Estat han de respectar valors i preceptes que són fundacionals i inherents a la Unió Europea.

El somni europeu uneix Puigdemont i Junqueras. La presència al Parlament Europeu del president, malgrat el seu exili, amb l'aval de les urnes i del TJUE, és un salt qualitatiu en l'europeïtzació d'aquest conflicte. I l'absència del vicepresident empresonat,

“Europa uneix les estratègies i els destins de Puigdemont i Junqueras

malgrat l'aval de les urnes i del TJUE, també. Les estratègies polítiques de JxCat i ERC, tan divergents ara, també conflueixen a Europa, perquè ja sigui amb el conflicte més descarnat o amb la base més àmplia, difícilment es trencarà el granític enrocament espanyol sense la influència i la pressió eu-

ropees. I l'estratègia judicial de tots els encausats també està encaminada a un veredict europeu, que eventualment posarà remei a la injustícia perpetrada en el judici de l'1-O al Suprem.

Resulta paradoxal que els catalans mantinguem tan viva l'esperança blanca d'aquesta Europa, que porta més de dos anys fent mans i mànigues per eludir la qüestió catalana, parapetant-se en el mantra que és un "afer intern espanyol", malgrat l'evidència que la repressió policial d'una votació democràtica i les reiterades violacions de drets no poden ser ignorades a l'Europa dels drets i les llibertats.

Però és el que hi ha. Catalunya és Europa i, com afirmava ahir Carles Puigdemont a les portes de l'europarlament, "és impossible que la UE continuï girant els ulls cap a un altre costat". Propera parada, Tribunal General de la UE, que aviat veurà el recurs contra la suspensió de Junqueras.

EDITORIAL

El conflicte batega a Estrasburg

La presència del president Puigdemont i el conseller Comín en la primera sessió plenària del Parlament Europeu és un fet força rellevant enmig conflicte polític i jurídic que Catalunya manté amb l'Estat espanyol arran del referèndum de l'1-O. Que tots dos puguin exercir com a eurodiputats amb la legitimitat democràtica dels vots i la protecció legal del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) malgrat el seu exili d'Espanya, subratlla l'anomalia democràtica que hi ha a l'Estat espanyol amb la repressió del procés sobiranista català i accentua la flagrant contradicció de la justícia espanyola actuant al marge dels criteris de democràcia, estat de dret i justícia que s'apliquen a Europa.

El Parlament Europeu és ja l'escenari privilegiat de la internacionalització del conflicte a Catalunya. La mateixa institució ha hagut de fer marxa enrere en el seu tracte amb els dos nous eurodiputats i, en els pròxims mesos, amb motiu del suplicatori demanat pel jutge Llarena contra ells, haurà de debatre si l'actitud dels jutges espanyols en aquest conflicte, amb vulneracions de drets, distorsió dels fets, empresonament d'un govern legítim i fins i tot desobediència del criteri del TJUE, encaixa en els valors fundacionals i la pràctica política de la Unió Europea.

Oriol Junqueras també hauria d'haver pogut assistir al ple d'ahir a Estrasburg. La seva absència, forçada per l'empresonament i contra el criteri del TJUE, també eleva a nivell europeu el conflicte i les contradiccions. El president de l'eurocambra, David Sassoli, no ha estat capaç en aquest cas de mantenir la coherència mostrada amb Puigdemont i Comín. Caldria preguntar-se per què i esperar la resposta jurídica que haurà de donar en breu el Tribunal General de la UE.

De reüll Marga Moreno Deutors de la veritat

“Quan acabi el judici hi haurà uns dolents i un heroi i tindrem una veritat.” Aquesta és, en la ficció de la sèrie *Chernobyl*, la devastadora frase del cap de la KGB per determinar tot el relat oficial que es va ordinar per amagar el seguit d'ambicions, badades i incompetències que va provocar el pitjor sinistre nuclear de la història. És cert que la sèrie, de factura americana i britànica, explota una mica massa els tòpics atribuïts durant la Guerra Freda a *dimoni* comunista. Estereotips basats en unes imatges projectades sobre una paleta de colors grisos, l'estètica

“Els nostres secrets i les nostres mentides són el que ens defineixen”

lletgista i rectilínia dels edificis, vodka i tabac a dojo entre la població que condueix vehicles empolsinats i habita sense somriure mai en pisos llardosos de formigó pelat. Però, malgrat els llocs comuns, el missatge perviu, demolidor: la realitat va ser segrestada, el veredict de la vista ja estava dictat d'antuvi i el relat ja era

redactat en pedra.

Les reflexions d'un dels actors principals ens porten, salvant les distàncies, a situacions actuals. Vivim un moment en què sembla haver-hi més delit per la confirmació, ben ràpida si us plau, dels biaixos prèviament establerts per un món, avui dia digital, més adorador del clic que no pas de la sinceritat. La veritat, comenta el protagonista, sovint ens ofèn, “i aleshores mentim fins que ja no la recordem” i “els nostres secrets i mentides són el que ens defineixen”. Molta premsa i molts jutges i polítics hi haurien de pensar, en la seva pròpia definició.

Les cares de la notícia

EURODIPUTAT

Oriol Junqueras Legitimitat intacta

El líder d'ERC va ser escollit com a diputat al Congrés i també com a eurodiputat. Té tota la legitimitat democràtica i ahir hauria d'haver pogut ser al Parlament Europeu. Només la decisió arbitrària del Suprem, contra el criteri i la jurisprudència del Tribunal de Justícia de la UE, li ho ha impedit.

FISCAL GENERAL DE L'ESTAT

Dolores Delgado Mals precedents

La nova fiscal general de l'Estat té un encàrrec clar del president Sánchez i el seu nou govern, que és la desjudicialització del conflicte amb Catalunya. La qüestió és que la seva labor com a ministra de Justícia en l'anterior legislatura no ha estat un bon precedent.

PRESIDENT DEL FC BARCELONA

Josep Maria Bartomeu Pèssima gestió i imatge

El Barça ha gestionat pèssimament l'afer Valverde. Fer-lo fora al gener, amb l'equip líder a la lliga, quan se'l va renovar fa set mesos, ja és incoherent, però la nul·la discreció buscant-li substitut és d'un menyspreu injust per al tècnic guanyador de les dues últimes lligues i impropri del club culer.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Defensa

Oriol Junqueras i Raül Romeva argumenten la defensa acusant l'Estat de perseguir l'independentisme inventant-se els fets i la violència.

10
anys

Candidatura

L'alcalde de Barcelona, Jordi Hereu, anuncia per sorpresa que la ciutat es proposarà per acollir uns Jocs Olímpics d'Hivern, els del 2022.

20
anys

Mor Valor

L'escriptor i lingüista Enric Valor i Vives, considerat el patriarca de les lletres valencianes, mor sobtadament al seu domicili de València als 88 anys.

Full de ruta

Miquel Riera

Pedaços ferroviaris

Aveure si ho entenem: l'Estat espanyol manté durant anys una via única en un tram vital de les comunicacions ferroviàries entre el Principat i el País Valencià —una vergonya que només s'entén per la voluntat expressa dels governs del PP i del PSOE de limitar els lligams econòmics, socials i culturals als Països Catalans— i quan s'inaugura finalment una via desdoblada, encara sense ample internacional en bona part, i milloren, certament, les prestacions ferroviàries directes entre les dues grans capitals, el territori, entre Tarragona i Vinaròs, en surt perjudicat.

Primer, de Salou a l'Hospitalet de l'Infant, que perden, així de cop, i de manera força incomprensible, el servei de rodalies. Cert que des de fa anys es reivindica, per exemple a Salou, que es treguin de les vies del centre urbà, però, en temps de canvi climàtic, de constants crides de l'administració a utilitzar el transport públic i a deixar el cotxe a casa, sembla del tot contradictori, per no dir incomprensible, no ja que es redueixi, sinó directament que se suprimeixi el servei de rodalies i que les zones afectades siguin, a més, densament poblades i turístiques, com són Salou i Cambrils. Els segons perjudicats són les Terres de l'Ebre, ja que l'Euromed deixarà de tenir parada a l'Aldea. S'oferiran alternatives, però el cas és que es perden serveis. La Catalunya oblidada continuarà deixada de la mà de Déu. Una sensació que és ben real i que només es revertirà amb polítiques de suport a un territori que es mereix molt més. I el fet que hi visqui menys gent no hauria de ser excusa de cap manera.

El mal de tot plegat ve lluny, és evident. D'una mala programació d'infraestructures general a tot l'Estat, on s'ha preferit portar l'alta velocitat a pobles on no hi viu ningú o connectar zones menys poblades a donar prioritat a una connexió tan important a tots els nivells com entre València i Barcelona. Aquí l'alta velocitat s'ha literalment deixat de banda. Com si no calgués. Si això no és mala planificació amb nocturnitat i traïdoria, ja no sé què ho és. Cap ministre, fos del PSOE, fos del PP, fos gallec, andalús o, fins i tot, valencià, hi ha posat remei. Només pedaços, com l'Euromed, que fa anys que hi circula i del qual sembla que encara n'hàgim d'estar ben agraïts. Quan el servei que ha ofert ha estat, sovint, literalment, tercermundista.

Tribuna

Manel Larrosa. Arquitecte i urbanista

Dèficit democràtic de l'ATM

La realitat de la mobilitat indica avui una gran ciutat central, formada per la gran Barcelona i el Delta, i en segon lloc les comarques del seu voltant: Maresme, Vallès i Baix Llobregat. La resta són continuïtats lineals per corredors de la costa, el prelitoral o els rius: Anoia, Llobregat i Congost. Voler ignorar aquesta realitat regional i cenyir-la al reduït àmbit oficial de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, 36 municipis d'una realitat de 130, és una mesquina interessada. I aquesta curtesa de mires explica el limitat problema que es reconeix des de les administracions, els recursos econòmics destinats i la mateixa representació política als òrgans de l'ATM (Autoritat del Transport Metropolità).

AVUI GOVERNEN el consorci de l'ATM la Generalitat i, per la part local, l'Ajuntament de Barcelona i l'AMB, i algun acompanyant escadusser. Les administracions locals representen 3 milions d'habitants, però n'exclouen 2 de la resta de la regió immediata. La dimensió real de la mobilitat planteja l'obligació d'una re-

presentació política als òrgans de l'ATM que respecti el pes regional, com també un sistema local de gestió que reconegui les especificitats territorials, perquè no és el mateix la ciutat del Metro i del Delta, que el Maresme, el canal del Llobregat o el Vallès. Aquesta assumpció avançaria cap a una administració de la regió metropolitana sense exclusions, la qual superaria l'actual concepció en corones: un centre amb reconeixement, format per Barcelona i l'AMB, i una perifèria exclosa. I reconeixement significaria atenció, recursos i representació. L'excusa que l'Ajuntament de Barcelona i l'Àrea hi tenen una representació exclusiva perquè hi aporten directament recursos propis és falsa. Perquè hi aporten diners, sí, però no paguen el major servei públic al seu àmbit, són els recursos de la Generalitat els que ho fan, alhora que els serveis i l'aportació pública baixen en picat a la segona corona.

ELS CONSELLS COMARCALS del Maresme, el Vallès i el Baix Llobregat haurien de formar part dels òrgans de govern de l'ATM com hi són l'Ajuntament de Barce-

lona i l'AMB. Aquestes dues institucions ho farien en nom de la macrociutat central i la resta en representació de la regió. Altres comarques també hi podrien ser, cadascuna en funció del seu pes, però cal superar la visió estreta actual i, sobretot, l'exclusió antidemocràtica, que és la base del maltractament territorial. Tot plegat per respecte democràtic, per reconeixement de la magnitud del problema, però també, i molt, en nom d'una Barcelona regional de 5 milions que es nega a si mateixa a diari, quan aquesta dimensió és un gran valor de país i de la capital mateixa.

AVUI IMPERA AL CENTRE, Ajuntament de Barcelona i Àrea, una visió de plena gasiveria, mentre que a la perifèria, a les comarques veïnes, la posició és directament de misèria, amb només queixes puntuals sobre tarifes, amb un servilisme improp. Tot plegat constitueix una política deplorable, sense projecte de país. Mentre que una part de la ciutadania exerceix "mobilitat metropolitana", la resta simplement "es mou". Aquest és l'origen de l'escarni, "moderns" contra rústics.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Despoblació

■ Sembla evident que si hi ha despoblació a l'Espanya interior deu ser perquè tant a l'Estat com a la iniciativa privada no els resulta rendible invertir-hi en serveis.

Quelcom semblant s'insinua ja a Catalunya, perquè la banca no veu negoci a mantenir agències ni caixers automàtics en pobles petits. Aquest és el cas de Borredà (El Punt-Avui, 12.01.2020), segurament el mateix problema que en altres localitats.

Quin futur els espera? No solament veuen com va desapareixent el comerç local, sinó que, a més, resten desemparats en no poder disposar de diner en efectiu. Pregunta: caminem, també, cap a una despoblació de la Catalunya interior? En tot això, segur que els poders públics hi tindran molt a dir.

ALEXANDRE COSTA
Barcelona

Córrer a peu o caminar, un perill

■ La carretera de les Aigües de Barcelona, en altre temps un emblemàtic lloc, ideal per córrer-hi o caminar-hi, s'ha convertit, els diumenges al matí, en un espai de risc. Entre les pedres, els tolls d'aigua i, sobretot, les moltes bicicletes que hi circulen, és un perill. Als trams estrets (n'hi ha que amb prou feines són de quatre metres d'amplada) es creuen amb dificultat corredors, caminants i ciclistes; aquests últims, a velocitats impròpies. Hi ha normes que limiten la manera de circular amb bicicleta per la ciutat, però pel que he vist i patit avui, allà dalt no n'hi ha. I si n'hi ha, no es compleixen en absolut. Algun dia hi haurà una desgràcia.

MIQUEL PUCURULL FONTOVA
Barcelona

Progressisme

■ Ara es veu que el centredreta del PsoE ja no es reconeix com a partit d'esquerra. S'ha apuntat a la moda *progre*, com en l'època dels esnobs de la Gauche Divine que es reunia a Bocaccio als anys seixanta i setanta. Una esquerra catalana de petulants, bàsicament espanyolista, vist el currículum posterior de bona part dels components.

Deixo al marge els votants i em centro en els dirigents. Presumeixen d'història centenària de partit, però actualment algú creu que el capitalista González és socialista? I Pepe Abengoa? Que Guerra també ho és, sent el primer que va avalar la corrupció política deixant un despatx oficial al seu germà Juan a la Delegación del Gobierno a Andalusia per enriquir-se amb afers obscurs? En un escrit de fa un mes ja vaig parlar de la poca credibilitat de Pedrito Pinotxo,

un malabarista dient blanc, i al cap de poca estona dir gris, negre, lila, blau... És el que a la Meseta en dirien *listillo*; no confongueu els termes *intelligent* i *llest*.

Què ens han de dir, als catalans, de la importància del diàleg, essent el primer parlament del món amb les assemblees de Pau i Treva de fa mil anys. Ara bé, molts som els que veiem gat amagat en el suport d'ERC al govern Sánchez. Si són patriotes nacionalistes del 155, ens deixaran fer una consulta vinculant sobre l'autodeterminació? És obvi que no! Qui dia passa, any empeny per a un altre Estatut al qual passaran el ribot? Els dirigents amaguen una futura voluntat de fer un tripartit no independentista? El temps ho dirà. Ara el que caldria pel país és establir un front unitari sobiranista per combatre el neofranquisme!

SALVADOR DOMÈNECH
Sant Quirze del Vallès (V. Occidental)

La frase del dia

“Avui podem dir que la crisi catalana ha impactat profundament en els fonaments constitucionals de la UE”

Carles Puigdemont, PRESIDENT DE LA GENERALITAT A L'EXILI I EURODIPUTAT

Tribuna

Jaume Nolla. Periodista

Diccionari processista

Heu ací un diccionari pràctic d'ús per a persones entusiasmades en dilatar fins a l'infinit el procés d'independència de Catalunya amb la finalitat de no perdre els seus privilegis. Hi trobem: nacionalistes espanyols, dels explícits i dels que van d'amagatotis; botiflers, dels de tota la vida i dels nous que, de sobte, han vist que en podrien treure més rèdit fent-s'hi; ingenus i persones de bona fe que encara viuen en una boira de paraules que semblen raonades però que formen part del gran engany del qual encara no han despertat; i, finalment, una casta política que, fins i tot acceptant que els agradaria la sobirania de Catalunya, no es veuen amb cor de fer-ho, per porucs, per poc intel·ligents o per temor de perdre 14 pagues amb vacances i caseta a l'Empordà, la Cerdanya o Torredembarra. Els patriotes que encara queden, també hi poden fer un cop d'ull, tot prenent una bona dosi de til·la intravenosa.

AMPLIAR LA BASE. Una nova manera de dir que s'aboca aigua al vi tot fent creure que tindrà més bon gust. Una independència de Catalunya que per art de màgia ara ja no més és un batibull de discursos poc concrets sobre democràcia insubstancial. És a dir: vi aigualit.

BONISME. La mort de Catalunya com a nació. Doctrina planificada, com la de l'inexistent “seny català”, que s'ha escampat com ho va fer la pesta negra a casa nostra al segle XIV. L'infame José Patiño, intendent general del Principat, va fer el 1715 un informe per al “Consejo de Castilla” tot explicant com era el tarannà dels catalans: “amants de la llibertat, aficionadíssims a tota mena d'armes, a punt per estar sempre encesos d'ira, amants de la brega i venjatiu, infatigables, interessats, treballadors, aprofiten el moment per fer caure el pes de la justícia, apassionats a la seva pàtria, fins al punt que els fa perdre el seny, i només parlen la seva llengua mare”. Com es pot comprovar, la pesta del bonisme ha fet molt de mal.

CULMINAR EL PROCÉS. Eufemisme que no vol dir res. Es tracta de no dir independència, perquè els qui no la volen estiguin tranquils i no s'hagin de definir públicament, cosa que els traspalsaria molt, pobrets.

DIÀLEG. Paraula totalment buida de contingut. Ara la fan servir els enemics de Catalunya per fer-nos creure que són bones persones. N'hi ha que hi cauen, agradosa-ment, de quatre potes.

EUROPA ENS MIRA. Políticament, Europa té diòptries inoperables i per molt que miri, no clissa res. És més, quan entrelluca, dependent de la Lluna, fa una cosa o en fa la contrària i, sempre, queda malament. No ens ha d'estranyar que els anglesos, espavilats com són, abandonin una nau que ja fa massa temps que va a la deriva.

FER REPÚBLICA. Xerrameca insubstancial que ningú no sap exactament què vol dir. Els valors republicans es poden trobar arreu, sense necessitat que el país se'n digui. Històricament, titllar-se de República tampoc no és garantia que en aquest lloc hi

hagi els valors que diu representar. Per cert, curiosament, l'adjectiu implícit que hi anava associat: catalana, fa temps que ha caigut del discurs. Senyal que es parla d'una altra República que ni ens va ni ens ve? Potser caldria valorar altres possibilitats: Principat, Estat independent, etc.

JUGADA MESTRA. Quelcom que, segons diuen ments privilegiades, algun dia ha d'arribar. Mentrestant, ja n'hi ha un bon grapat que han passat a millor vida tot esperant-la.

PAÍS PLURAL. Escut protector que fan servir alguns catalans per evitar ser patriotes amb total normaltat, en el mateix sentit que ho són els nord-americans, els danesos o els israelians, sense complexos i amb orgull. La baixa autoestima del català s'ha analitzat a bastament, però ni els migrants mitjans de comunicació del país ni les escoles són capaces de fer girar la truita. Potser és que no interessa. No fos cas que ens féssim responsables dels nostres propis actes, per poc pulcres que aquests siguin.

RESISTÈNCIA PACÍFICA. Retòrica pseudo-humanista que encobreix la covardia del dirigent que predica la moral barata del poble vençut.

TACTICISME. Sinònim de renúncia. Pràctica usual entre els membres d'una espècie d'ésser humà llefiscoset que viu mig amagada entre els plecs d'alguns partits polítics tot pensant que són llestos com mosteles i que han escrit les obres completes de Maquiavel.

TAULA DE NEGOCIACIÓ. Quelcom que només cal fer un cop s'hagi consumat la independència. Només es pot negociar entre iguals: qui es queda què i qui paga el deute dels malbaratadors.

TRANSVERSALITAT. És una mala paraula. Si volen ser ben educats, no la facin servir mai.

“Diccionari d'ús per a interessats en dilatar fins a l'infinit el procés d'independència de Catalunya amb la finalitat de no perdre privilegis”

De set en set

Enric Serra

Mirada curta

Una de les coses que fan més mal a la causa independentista catalana és la mirada curta sobre els diferents fronts en

què ha de combatre. Hi ajuden molt els mitjans de comunicació, perquè estan sotmesos a la urgència que imposen les noves tecnologies i estan esclavitzats per una pluja rica i constant de titulars. Sembla que el més important de tot és allò que ara mateix salta a les xarxes, i aquesta intensitat informativa i opinativa arriba a crear saturació i confusió en molts ciutadans que es declaren ignorants dels viarans de la justícia i de la política i que només demanen un far per arribar a port.

A aquesta dispersió també hi contribueixen els protagonistes dels diferents esdeveniments que formen l'agenda de l'independentisme, tenallats per la urgència de resoldre els respectius conflictes i per la necessitat de donar-hi publicitat i reclutar una opinió pública favorable. Amb més o menys optimisme, amb més o menys convicció, en cap cas podem entendre que sigui perjudicial que cadascú estigui ocupat en la batalla que li hagi pertocat, sigui defensar-se judicialment i políticament perquè l'exercici de l'autodeterminació de forma democràtica no sigui considerat un delictes, introduir les reivindicacions catalanes a les institucions i als tribunals d'Europa, buscar vies de diàleg amb el govern de l'Estat o consensuar l'estabilitat de les institucions catalanes per no debilitar-les. Però sí que és negatiu que ningú sigui capaç d'aixecar la mirada per veure-hi més enllà, per trobar-se amb els altres, per empenyer plegats cap al camí únic i principal i per consensuar un full de ruta i uns lideratges compartits. Aquest és el nostre veritable llast.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Classificació dels presos polítics catalans

Bassa, l'única d'ERC que voldria el tercer grau, i avui els Jordis compleixen un quart de la condemna

Traspàs de ministeris en el govern de coalició

L'exministra de Justícia Delgado, nova fiscal general de l'Estat, amb l'enuig de la dreita

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“Un assumpte

DEBUT Carles Puigdemont i Toni Comín debuten com a eurodiputats de ple dret i reclamen que la UE s'impliqui en el cas català i intercedeixi per Junqueras **MÉS** L'expresident batallarà perquè li reconeguin la immunitat també a l'Estat

Ò. Palau / N. Segura
ESTRASBURG

“És obligatori que Europa deixi de mirar cap a una altra banda.” Els flamants eurodiputats Carles Puigdemont i Toni Comín van estrenar finalment ahir els seus escons a Estrasburg, després de sis mesos de bloqueig per part de la justícia espanyola, i van portar en primera persona el conflicte català al mateix cor de la UE, en un dia tanmateix de regust agre-dolç que va servir també per reivindicar que hi faltava un company igualment elegit, Oriol Junqueras, a qui el Suprem ha denegat la llibertat i la condició que sí que li va reconèixer el Tribunal de Justícia de la UE i, també inicialment, el mateix Europarlament. “Hauria de ser avui a Estrasburg si la UE fos veritablement una unió de drets i llibertats”, va lamentar l'expresident, que fins i tot va dir que seria “convenient” que Junqueras fos eurodiputat: “El van votar també més d'un milió de persones, però les seves llibertats no són respectades al mateix nivell que les nostres.” “Estic convençut que molta gent de l'Eurocambra voldria que sigués avui a l'hemicicle”, va cloure Puigdemont, que fins i tot va mostrar un cartell de *Free Junqueras* quan el president de la cambra, David Sassoli, va anunciar a l'inici del ple que ell i Comín ja hi eren acceptats de ple dret.

L'expresident encara va

llançar un altre avís a la tarda, en una multitudinària compareixença de premsa: no només batallarà perquè l'Eurocambra no aprovi el suplicatori que ahir mateix ja va demanar tramitar el Tribunal Suprem –el PP i Cs, que no van amagar la seva indignació per veure'l allà, van reclamar celeritat perquè es tramiti, mentre ell va començar la pressió als socialistes perquè no hi donin suport–, sinó que reclamarà que l'Estat espanyol respecti, com fa la resta de la UE, la seva immunitat actual i que, per tant, el deixi entrar al seu territori sense ser detingut. “És in-

El primer que faran si poden tornar a l'Estat és visitar els presos

comprensible que siguem lliures a tot Europa tret d'un estat membre, lluitarem per fer acció política també a l'Estat espanyol”, va anunciar Puigdemont, que no va descartar ni molt menys poder trepitjar “sòl espanyol” els mesos vinents. Tant ell com Comín, a més, ja van dir què és el primer que farien si ho poguessin fer: anar a visitar tots els presos polítics, com faran en les pròximes setmanes un grup d'eurodiputats de la plataforma de diàleg amb Catalunya, membres de diversos grups, que ahir els van donar suport.

Fonts pròximes, en

aquest sentit, van admetre que la recent interlocutòria del jutge Pablo Llarena, en què refermava expressament que mantenia l'ordre de detenció a l'Estat sobre els nous eurodiputats, ofereix una escaleta per poder recórrer a la justícia europea que la seva defensa ben segur que no desaprofitarà. “Llarena no pot retirar unilateralment la immunitat a un membre del Parlament Europeu”, va denunciar l'expresident, que va desafiar: “Tenim un front obert a Europa, i anirem fins al final.”

Gran expectació

Enmig d'una enorme expectació mediàtica, i amb l'acompanyament dels presidents de la Generalitat, Quim Torra, i del Parlament, Roger Torrent, al capdavant d'una extensa comitiva de consellers, càrrecs electes i representants d'entitats sobiranistes, els dos exiliats –a més de l'ara delegada de la Generalitat davant la UE, Meritxell Serret, que, com ells, ahir va entrar per primer cop a l'Estat francès des que van marxar– es van plantar a la cambra per demanar a la UE que “s'involucri” per resoldre el conflicte, perquè és “impossible” que “pugui continuar girant els ulls cap a un altre costat”. “Avui som aquí per acreditar que és un assumpte europeu i que ha impactat de ple en els fonaments de la construcció europea”, va proclamar l'expresident, en un argument que va ser un dels *leitmotiv*

Puigdemont i Comín van rebre el suport dels presidents Quim Torra i Roger Torrent ■ P.SEEGER/EFE

Les frases

“Espanya ha de reconèixer la nostra immunitat; de fet, seria convenient, confio que actuarà com a membre de la UE”

Carles Puigdemont
EXPRESIDENT. EURODIPUTAT

“Per a nosaltres avui només han estat uns metres, però ha estat un pas molt important per a l'autodeterminació i la democràcia”

Toni Comín
EXCONSELLER. EURODIPUTAT

“Paraules com ‘diàleg’ i ‘desjudicialització’ de la política s’han d’omplir perquè si no falgem el que la ciutadania desitja”

Quim Torra
PRESIDENT DE LA GENERALITAT

dels discursos de tota la delegació.

“És un dia de celebració perquè volem ser on es decideixen les qüestions importants, però encara pesen sobre ells euroordres espanyols de detenció, i demanem que les retirin

immediatament”, va rebre Torra, que va aprofitar per dirigir també una nova demanda al president espanyol, Pedro Sánchez, perquè “ompli” de contingut paraules com *diàleg* i *desjudicialització* de la política. El president va insis-

tir igualment a reclamar la llibertat immediata de Junqueras, “tal com van reconèixer el TJUE i el mateix Parlament Europeu”.

Recursos per Junqueras
Aquesta altra, sens dubte, va ser l'altra gran reivindi-

L'APUNT

'Welcome to the internal matter'

Carles Sabaté

Durant els més de dos anys de repressió judicial estatal a l'independentisme, la Comissió Europea, el Parlament Europeu i els altres estats de la Unió Europea han deixat fer l'Estat espanyol amb l'excusa que era un assumpte intern. L'expressió "internal matter" en anglès i la "matière intérieure" francesa s'ha repetit força entre tot tipus de portaveus i alts càrrecs. Doncs

per ser intern, l'advocat d'Oriol Junqueras ja avançava ahir que preparen dur el cas de l'eurodiputat sense escó al Tribunal General de la UE, com li recomana el Parlament Europeu. Europa no es volia mullar i ara formaran part del fangar judicial en què l'Estat espanyol ha volgut que es debati la situació de Catalunya. "Bienvenue" i "welcome", doncs.

europèu"

Manifestants ahir davant del TSJC demanant la llibertat de Junqueras ■ BERNAT VILARÓ/ACN

El Tribunal General de la UE decidirà sobre Junqueras

ERC presentarà un recurs perquè el president del Parlament Europeu rectifiqui i l'accepti com a eurodiputat

Redacció
BARCELONA

La defensa d'Oriol Junqueras ja ho tenia tot previst ahir per formalitzar davant el segon organisme jeràrquic en l'estructura judicial europea, el Tribunal General de la Unió Europea (TGUE), el recurs perquè el president del Parlament Europeu, David Sassoli, accepti el líder republicà com a eurodiputat. Ja ho va anunciar ERC en un comunicat divendres passat en conèixer el canvi de parer de Sassoli en què acceptava la interpretació del Tribunal Suprem i el vetava definitivament en considerar que estaven obligats a adoptar les decisions de les autoritats espanyoles. Per això va considerar que Junqueras va deixar de ser eurodiputat el 3 de gener, assumint la inhabilitació decidida per l'alt tribunal espanyol malgrat ser contrària al que va fixar el Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) en la sentència del 19 de desembre.

L'advocat de Junqueras, Andreu van den Eynde, ja va explicar aquell dia

que recorreria a aquest altre tribunal europeu després d'admetre que ja no hi havia cap "via tècnica" més per fer-ho al TJUE, i ahir al matí la portaveu d'ERC, Marta Vilalta, va confirmar que era qüestió d'hores fer-lo efectiu. Durant la concentració de l'ANC al davant del Tribunal de Justícia de Catalunya (TSJC) Vilalta va denunciar "la vulneració dels drets" de les persones que el van votar perquè fos eurodiputat.

La frase

"Cal posar en marxa totes les vies polítiques i jurídiques per fer que es compleixi la justícia europea"

Oriol Junqueras
LÍDER D'ERC

En una entrevista a TV3, el mateix Junqueras assegurava que "no hi ha res definitiu" i que "caldrà continuar la batalla legal a Europa", mentre advertia que "qui hauria d'acabar condemnat és el mateix Manuel Marchena". ■

"Continuarem dialogant i intensificant els contactes amb Europa perquè hi ha preocupació sobre la situació a política"

Roger Torrent
PRESIDENT DEL PARLAMENT

"La contradicció entre els que avui hi són i els que no posa de manifest aquesta anomalia democràtica que hi ha a l'Estat"

Carles Riera
DIPUTAT DE LA CUP

"Aquest és un dia d'aprenentatge: que les lliures no s'abandonen sinó que s'han de perseguir, i a Europa hi ha justícia"

Marcel Mauri
VICEPRESIDENT D'ÒMNIO CULTURAL

cació de la jornada, i encara més tenint en compte que el cas Junqueras va ser precisament el detonant per a l'acceptació de Puigdemont i Comín, després del dictamen el 19 de desembre del Tribunal de Justícia de la UE, arran del

qual l'endemà va aixecar la negativa a les mesures cautelars que havien reclamat tots dos al juliol per ser acceptats a la cambra. L'eurodiputada Diana Riba, en aquest sentit, va explicar que d'entrada portaran el nou vet a Junque-

ras a la comissió de serveis jurídics de la cambra, per comprovar primer que s'han seguit els "passos correctes" per retirar-li l'acta, perquè en tenen dubtes, com a acció prèvia a la petició de mesures "cautelaríssimes" perquè

la mesa de la cambra faci marxa enrere mentre el Tribunal General de la UE no resolgui el seu recurs. "Es donen situacions contradictòries entre l'Estat i els altres països", va rebler Riba.

Roger Torrent, que es va reunir a la tarda amb un dels vicepresidents de la cambra, Dimitrios Papadimoulis, va constatar a la sortida que el grec li havia confessat que la situació jurídica de Junqueras és "la principal preocupació" que avui té la mesa del Parlament Europeu. Tots dos van quedar de "continuar-ne parlant" per seguir l'evolució del cas, però també del conflicte polític entre Catalunya i l'Estat, en què segons Torrent Europa aposta perquè segueixi la "via negociada", però que veu amb "preocupació" que certs poders de l'Estat "amb voluntat ultraconservadora i euròfoba" els intentin dinamitar. "Papadimoulis ha mostrat la voluntat que la nova situació política a l'Estat permeti una solució dialogada, que la política sigui la protagonista i no els tribunals", va concloure.

Mentre tot això passava a dins, a l'exterior vora mig miler de manifestants desplaçats des de Catalunya i convocats per Omplim Estrasburg van mostrar el seu suport a Puigdemont, Comín i Junqueras, amb la companyia també de nodrides delegacions de JxCat i ERC, a més del diputat cupaire Carles Riera. També hi havia alts responsables de l'ANC, Òmnium i l'AMI, que va anunciar l'inici aquest mes d'una nova campanya per internacionalitzar el procés adreçada als alcaldes de les principals ciutats del món, sobretot les europees. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Puigdemont i Comín s'estrenen a l'eurocambra

■ Primer ple dels eurodiputats, acompanyats per la cúpula de l'independentisme ■ Sassoli anuncia que Junqueras era eurodiputat el 2 de juliol, però dona per acabat el seu mandat amb la inhabilitació

Natàlia Segura Raventós

Estrasburg

Jornada d'estrena per als nous eurodiputats independentistes Carles Puigdemont i Toni Comín. Grans protagonistes de la primera sessió plenària de l'eurocambra de l'any, els dos exiliats van acaparar tots els focus mediàtics i van aprofitar per denunciar que el vet de l'Estat espanyol els ha impedit ocupar el seu escó guanyat a les urnes. També per lamentar que l'altre vencedor de les eleccions europees a Catalunya, Oriol Junqueras, no va poder fer el mateix que ells en un dia històric per a l'independentisme a Europa.

Amb moltes pedres per camí, Puigdemont i Comín van arribar ahir al migdia a les portes d'una eurocambra que fins fa poc era terreny prohibit. Hi entren mig any més tard que els seus companys, però amb un sentiment de victòria doble, l'electoral i la judicial contra l'Estat. Acompanyat per la plana major dels partits i entitats secessionistes, inclòs el president Quim Torra, els dos eurodiputats de Junts van reivindicar l'èxit d'internacionalització de l'afer català en una multitudinària atenció als mitjans al pati intern de la seu del Parlament Europeu a Estrasburg. "És impossible que la Unió Europea pugui seguir girant els ulls cap a un altre costat", va defensar el president a l'exili.

Després d'un dinar de celebració amb cava inclòs, Puigdemont i Comín van entrar il·lusionats i animats a l'hemicicle en el seu primer dia de feina. Al racó dels eurodiputats no adscrits, a l'última fila de la dreta, tots dos per fi van poder seure al seu escó. Diversos companys van passar a saludar-los i a fer-se *selfies* amb els nous de la classe.

Els eurodiputats Comín i Puigdemont, mostrant un cartell per demanar la llibertat de Junqueras, ahir a l'eurocambra ■ N. SEGURA

El Parlament Europeu rep el suplicatori i l'estudiarà

La petició per aixecar la immunitat europarlamentària de Carles Puigdemont i Toni Comín ja està sobre la taula del Parlament Europeu. Minuts abans de començar la sessió plenària, fonts de la cambra confirmaven que el suplicatori del Tribunal Suprem contra els dos exiliats tot just havia arribat. Ara bé, el president David Sassoli, encarregat d'engegar el procediment, no té pressa i va evitar esguerrar el seu primer dia com a eurodiputats.

En tot cas, s'espera que en la pròxima sessió plenària, a finals de gener, Sassoli comuniqui la petició del Suprem i

traslladi el cas al comitè d'Afers Jurídics perquè debati si aprova la recomanació, que haurà de votar tota la cambra. Puigdemont i Comín podran en aquesta fase donar explicacions a porta tancada davant del comitè, però abans s'haurà de triar un responsable per redactar l'informe.

Ja d'entrada, Puigdemont ahir va demanar un cop de mà als socialistes per mantenir la immunitat. "Si diu que vol desjudicialitzar la política, té una ocasió meravellosa per posar-ho en pràctica. Tant de bo sigui així", va dir Puigdemont a Pedro Sán-

chez. Preocupats per la demanda, el Partit Popular i Ciutadans van exigir al president espanyol que voti a favor del suplicatori per permetre que la justícia belga decideixi sobre la seva extradició.

Divendres passat, el jutge instructor Pablo Llarena ja va demanar el suplicatori en un escrit signat pel president de la sala segona del Tribunal Suprem (TS), Manuel Marchena, en què s'incorporava la sentència del judici de l'1-O, a més de la interlocutòria de processament i les euroordres i ordres espanyoles de detenció emeses contra Puigdemont i Comín. Mante-

nia així les euroordres, que queden sense efecte fins que l'eurocambra no les faci efectives, fet que va permetre ahir a Puigdemont i Comín assistir al ple. És a dir, que el jutge instructor els reconeixia la immunitat fora del territori espanyol. Llarena justifica en la petició la retirada de la immunitat, malgrat la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) que la reconeix a Oriol Junqueras i, per extensió, a Puigdemont i Comín, dient que els fets imputats "se centren en la seva actuació en anys molt anteriors" a l'adquisició de la immunitat com a eurodiputats.

Alguns de polèmics, com l'euroescèptic instigador del *Brexit* Nil Farage i els eurodiputats dels nacionalistes flamencs de l'N-VA, amb posicions molt dures en migració i refugiats. D'altres, com ara la copresidenta de l'Esquerra Uni-

tària Europea, Manon Aubry, també es van apropar per felicitar-los.

Anunci esperat

En obrir la sessió plenària, el president de la cambra, David Sassoli, va informar formalment la resta dels membres de la incorpora-

ció dels dos independentistes. Sassoli va assegurar que arran de la sentència del 19 de desembre del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE), Puigdemont, Comín i Oriol Junqueras eren eurodiputats des del 2 de juliol del 2019. Però, com ja havia avan-

çat, l'italià no va mantenir el reconeixement i va assumir les tesis del Suprem.

L'eurodiputat de Vox Jorge Buxadé va intentar en diverses ocasions interrompre Sassoli per queixar-se, però el socialista italià va ignorar els seus comentaris i no el va dei-

nar parlar. Blanc de crítiques i elogis a parts iguals per la seva gestió de la controvèrsia, es va negar a fer la bola més grossa i va impedir cap debat sobre Catalunya.

Absència de Junqueras

Un dia de celebració per a l'independentisme amb regust amarg per l'absència del líder republicà, a qui el Tribunal Suprem no ha permès assumir el seu mandat com a eurodiputat al·legant que se'l podia condemnar amb immunitat. Puigdemont va culpar les autoritats espanyoles de "no respectar les regles del joc" i també va ser crític amb les institucions europees per no haver garantit que Junqueras també pogués seure al seu costat a l'eurocambra.

La copresidenta del grup dels Verds/ALE, en què s'integra ERC, va lamentar que Sassoli s'hagi alineat amb el Suprem i va reclamar que el comitè d'Afers Jurídics estudiï el

La frase

“És impossible que la Unió Europea pugui seguir girant els ulls cap a un altre costat”

Carles Puigdemont
PRESIDENT A L'EXILI

seu cas. "Els drets dels eurodiputats queden recollits en els tractats i la decisió actual del president Sassoli estableix un precedent perillós", va alertar Ska Keller.

Incident

Nombrosos eurodiputats d'esquerres i ecologistes tenien cartells amb la cara de Junqueras preparats per ensenyar-los en algun moment de la sessió, però els que van fer el pas, només Puigdemont, Comín i l'eurodiputada d'ERC, Diana Riba, van ser represos pel personal de la institució.

Un uixer fins i tot es va apropar a Riba, que havia col·locat una imatge del líder republicà al seu costat, per avisar-la que no podia mostrar senyals polítics. Després d'uns minuts discutint, el treballador de la cambra va tombar la fotografia de Junqueras, que ja havia estat present en altres sessions parlamentàries. Ni en pintura volia veure l'eurocambra ahir Junqueras. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“Mentre hi sigueu, hi serem”

RETORN • Dificultada per la complexitat del desplaçament, la concentració de suport va ser ahir més reduïda que al juliol, però va poder donar, ara sí, la benvinguda a Puigdemont i Comín **VIATGE** • No se'n refiaven i van venir en cotxe des de Bèlgica

Òscar Palau

Estrasburg

ent que havia volat a Zuric i d'allà va fer cap a Estrasburg en bus. D'altres que ho van fer a Frankfurt o a Basilea i van completar el viatge en tren o furgonetes llogades. Uns altres que van venir fent escala a Madrid, a París o a Munic, i encara d'altres en cotxes o busos on van passar la nit... El desplaçament a Estrasburg no és senzill, des de Catalunya. Tot i esdevenir una setmana al mes la capital d'Europa, les connexions són complexes, i això havia refredat molt les expectatives de les entitats sobiranistes més avesades a mobilitzar-se, que, després d'una prova al juliol en què ja ho van constatar, ahir van deixar en mans d'Omplim Estrasburg, un modest grup amb molta voluntat i poca experiència, les tasques organitzatives. En el fons, també els va anar bé als nous eurodiputats, que tal com està el pati ahir tampoc volien fer més soroll del necessari...

Com ja es preveia, doncs, aquest cop l'assistència va ser més reduïda, d'uns pocs centenars. De fet, en la línia de la logística: el gran escenari del juliol va deixar pas a una minúscula tarima, i el potent equip de so d'aleshores, a un petit altaveu que se sentia amb penes i treballs. Tot i les limitacions, això sí, el desplegament va tenir premi, ara sí, i va complir amb escriure la missió proposada: fer-se notar entre el degoteig incessant d'eurodiputats i funcionaris que arribaven, i sobretot acompanyar Puigdemont i Comín en el desitjat debut a l'eurocambra.

Desembarcar a tongades.

L'heterogeneïtat de desplaçaments possibles va fer que les comitives anessin arribant amb comptagotes i molt esglaonadament al llarg del matí i migdia. Al final no ho va poder fer, per un problema personal d'última hora, el vicepresident, Pere Aragonès, però sí àmplies delegacions de JxCat, amb Albert Batet o Laura Borràs, i d'ERC, amb Ernest Maragall o Isaac Pèraire, a més de diverses entitats com ara l'AMI, Juristes per la República i Pirates de Catalunya. A última hora també Òmnium Cultural i l'ANC hi van enviar els seus vicepresidents, Marcel Mauri i Pep Cruanyes, que feia gala de la seva faceta d'advocat. “Si el TJUE va garantir que el dret de sufragi passiu era essencial, avui amb Junqueras es vulnera”, exigia. Moltes pancartes van anar just per aquí, com la més gran i visible, que rasi curt deia: “Spain jails MEP's” (Espanya engarjola eurodiputats).

La concentració ahir davant del Parlament Europeu, amb Quim Torra ■ EFE / Ò. P.J.

En espera dels grans protagonistes, això sí, els teloners van ser de luxe, començant pel president Torra, que va recordar als congregats, alguns amb nens, com a ell de petit també el duien a manifestacions. L'acompanyaven diversos consellers com ara Meritxell Budó, Damià Calvet o Alfred Bosch, a més d'un Miquel Buch, que va provocar crits de “dimissió” quan el van reconèixer. “Prou repressió, Brimo assassina!” va començar a cridar un grup, mentre d'altres els intentaven calmar: “No hem vingut per a això!”, deien...

El moment estel·lar, en tot cas, va arribar cap a tres quarts de dues. Tot i que el seu entorn encara patia per ensurts d'última hora —tenen immunitat, sí, però el Suprem no n'ha retirat pas les euroordres—, el cotxe que, per si de cas, va dur els nous eurodiputats des de Bèlgica es va aturar a una distància prudencial per fer a peu un últim passeig triomfal per entrar al cor de la UE. Corredisses de la premsa (molta d'internacional), caigudes, crits de suport, gendarmes i servei d'ordre intentant fer cordó... “És com si esperessin els Beatles”, havia exclamat abans, visionària, una periodista. I ho va semblar... És clar que es va trobar a faltar un rocker, Oriol Junqueras, present en moltes pancartes reivindicatives. “Insistirem políticament i jurídicament perquè pugui ser eurodiputat en els pròxims mesos”, prometia la seva companya de grup, i de Raül Romeva, Diana Riba. També Puigdemont i Comín van passar després a donar-se un petit bany de multituds, i van posar el dit a la nafra: “Som aquí perquè no ens vam rendir, ja no podran dir més que és un afer intern; mentre hi sigueu, hi serem.” ■

#barcelonawineweek
www.barcelonawineweek.com

Instagram Twitter LinkedIn

Fira Barcelona

The Spanish Wine Event

BWW

Recinte de Montjuïc
Pavelló 8

BARCELONA WINE WEEK
3-5.02.20

Alimentaria Exhibitions

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'exconsellera de Benestar i Treball Dolors Bassa, durant el judici al Tribunal Suprem, el febrer passat ■ EFE

Bassa és l'única d'ERC que estudia demanar el tercer grau

■ L'exconsellera de Treball vol avaluar-ho, mentre que Junqueras, Romeva i Forcadell prefereixen un pla de sortides amb el segon grau ■ Els exconsellers de JxCat, per ara, tampoc presenten recurs

Mayte Piulachs
BARCELONA

L'exconsellera de Benestar, Treball i Famílies Dolors Bassa és l'única d'ERC que ha manifestat obertament a l'advocada Marisa Díaz, especialista en dret penitenciari i que comparteixen els quatre presos polítics del partit republicà, que vol presentar recurs contra tot el que se li denegui o consideri que li pertoca. I amb aquesta premissa, Díaz va confirmar ahir que ara "estudiarà la possibilitat" que Bassa presenti un recurs al jutge de vigilància penitenciària per obtenir el tercer grau o règim de semilibertat, en lloc del segon grau, que els va aprovar la setmana passada el Departament de Justícia, que dirigeix Ester Capella (ERC). Els exconsellers de JxCat que havien reclamat que Justícia els havia de concedir el tercer grau (Josep Rull i Jordi Turull), per ara, no presentaran recurs contra la seva classificació. L'exconseller d'Interior, Quim Forn, ho ha descartat, segons el seu advocat, Xavier Melero.

Les propostes de classi-

Les xifres

1

mes de termini tenen els presos polítics per presentar recurs al jutjat contra la seva classificació en segon grau.

48

hores és el temps del primer permís sol·licitat per Jordi Sánchez en complir avui una quarta part de la condemna.

32

dies de permisos a l'any podran sol·licitar a partir d'avui els Jordis, ja que han complert una quarta part de la pena.

Sánchez vol el primer permís i Cuixart no ho aclareix

L'expresident de l'ANC i membre de JxCat, Jordi Sánchez, i el president d'Òmnium, Jordi Cuixart, compleixen avui una quarta part de la condemna de 9 anys de presó pel delictes de sedició pel qual els va castigar el Tribunal Suprem. Són en presó des del 16 d'octubre del 2017. Això significa que a partir d'ara po-

den demanar de sortir del centre de Lledoners un total de 36 dies a l'any, i fins a un màxim de set dies seguits. Fonts de la defensa de Sánchez, que porta el penalista Jordi Pina, van confirmar ahir que ja ha sol·licitat el seu primer permís de 48 hores. Aquest és el temps màxim que el centre i Justícia poden

comunicar al jutjat de vigilància penitenciària i que poden ser consultats per les defenses per poder fer els recursos per rebatre'ls. L'exvicepresident Oriol Junqueras, l'exconseller Raül Romeva i l'expresidenta del Parlament Carme Forcadell ja han decidit que no volen presentar recurs contra la seva clas-

sificació, mentre que l'exconsellera Bassa sí que vol analitzar la seva resolució per si té possibilitats de sol·licitar la semilibertat i que se li concedeixi. I si no, com la resta, acceptarà el pla individual de tractament (PIT) si aquest és més favorable per obtenir sortides aviat. Té un termini d'un mes per presen-

tar el recurs. En el cas del tercer grau, la darrera paraula la té la sala sentenciadora, el Suprem, que la majoria vol esquivar per la seva restricció de drets i per haver-los imposat penes molt altes, de 9 a 13 anys de presó.

Tenen ofertes de feina Paral·lelament, l'advocada dels quatre presos polítics d'ERC ja treballa perquè puguin obtenir un pla de sortides diürnes des del segon grau, per fer tasques de voluntariat o per treballar, com permeten els articles 100.2 i 117 del reglament penitenciari. Junqueras, Romeva i Bassa ja tenen un parell d'ofertes de feina, segons la seva lletrada, que entregarà a la direcció dels penals per aconseguir aquesta flexibilització de la classificació, i que podria ser realitzada abans de dos mesos. L'expresidenta Forcadell ja està jubilada i podria tenir els permisos de sortida per cuidar la mare. Amb aquest pla de sortides gradual, els presos polítics podrien tenir el tercer grau d'aquí a un any, quan tots hagin complert una quarta part de la condemna. ■

OPINIÓ

Lluís Falgàs

La fiscal amiga

La sorpresa del nou govern de Pedro Sánchez ha arribat amb el nomenament de l'exministra de Justícia Dolores Delgado com a fiscal general de l'Estat. Per l'oposició i bona part de la judicatura, es posa en dubte la separació de poders i la seva independència. En èpoques normals seria un escàndol que d'avui per demà es pogués ser responsable de justícia del govern espanyol i, sense prèvia purificació del càrrec, es pogués exercir de fiscal general. En èpoques convulsives com les que vivim, Dolores Delgado té la justificació que el fiscal el nomena el govern. A Sánchez se li va escapar en la campanya electoral que estava a les seves ordres.

La seva afirmació va ser desafortunada. Ara mateix el compromís de Sánchez és el d'apartar tant com pugui de la justícia el procés i adaptar-lo a la política, un fet que només es podrà fer des de la fiscalia general de l'Estat. Val a dir que Delgado, a Justícia, va donar suport a l'advocacia de l'Estat a favor de la sedició i no de la rebel·lió. Un fet que va significar un salt, tot i la seva exageració, a l'hora de rebaixar penes. Una altra tasca immediata de la nova fiscal general de l'Estat serà donar ordres als fiscals de Catalunya per facilitar els permisos penitenciaris dels condemnats en el judici del procés. Unes feines en què la nova fiscal general haurà d'estar en plena sintonia amb les decisions que el govern prengui després dels acords amb ERC.

Des de fa uns anys, un sector de la política ha vist que per les vies judicials és més fàcil batre l'adversari. Ara mateix la política és plena de querelles, requeriments i judicis oberts als jutjats perquè prèviament no hi ha hagut possibles acords. En l'actual legislatura, Sánchez estarà sempre en el llinar que el portin al jutjat. Heus aquí perquè ha nomenat una fiscal amiga...

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“M’han segrestat el vot”

ACTE • Més de 300 persones es concentren davant el TSJC per denunciar els últims embats judicials contra Torra i Junqueras **MANIFEST** • Carme Sansa clama “respecte” per la voluntat que emana de les urnes

F. Espiga
BARCELONA

En una jornada en què l'independentisme tenia el cap més pendent d'Estrasburg, on havia de passar tot el que va acabar passant, més de 300 persones van secundar la convocatòria de l'ANC de concentrar-se ahir al migdia davant la seu del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC), al passeig Lluís Companys de Barcelona, per expressar una doble protesta: per una banda, per refermar les crítiques a les darreres resolucions, tant de la Junta Electoral Central (JEC) com del Tribunal Suprem, per inhabilitar el president Quim Torra per la via ràpida. Però també, i donades les circumstàncies del dia, ahir del que es tractava, sobretot, era d'alçar la veu pel fet que una resolució judicial també hagi impedit a Oriol Junqueras exercir d'eurodiputat.

Amb la justícia espanyola, doncs, com a objecte d'esmena preferent, l'acte va tenir com a moment central la lectura d'un manifest per part de Carme Sansa. Darrere l'actriu es va col·locar una filera de caixes, on més tard la gent dipositaria pa-

Un manifestant deixa una papereta de vot davant el mur de caixes que es va alçar davant el TSJC ■ J. RAMOS

peretes com si es tractés d'una urna, on hi havia guardats, de manera metafòrica, tots els sufragis que van obtenir les formacions independentistes en les darreres eleccions europees, i el sentit dels quals ara es considera desvirtuat per les decisions d'un o altre tribunal. “M’han segrestat el vot”, clamaven els presents. Al seu torn, Carme Sansa, que només de començar va tenir unes paraules càlides de record per a Isabel-Clara Simó, va insis-

tir en aquest mateix missatge, que esdevindria l'eix conductor discursiu de l'acte: “Exigim que es respectin els nostres vots. No podem permetre que l'Eurocambrà doni per bones les manobres de la JEC, beneïdes pel Suprem, de manipulació dels resultats”, deia el text, on també hi havia paraules de record pels presos —“l'Estat espanyol els té segrestats”.

Aquesta va ser la part més formal de la protesta. I és que a

banda de discursos i proclames, els manifestants també es van poder entretenir amb les paraules de marxandatge, on es podia trobar l'impensable, o cantant cançons en una coral improvisada amb la façana del Palau de Justícia com a teló de fons de circumstàncies. No hi van faltar ni *L'estaca* ni *Els segadors*. Al cap d'una hora, però, tothom ja desfilava cap a casa. Estrasburg demanava pas. ■

Cs demana al Parlament que retiri l'escó a Torra

Redacció
BARCELONA

El grup parlamentari de Ciutadans ha entrat a registre una petició a la mesa del Parlament perquè retiri l'escó de diputat al president de la Generalitat, Quim Torra, després que divendres la junta electoral provincial (JEP) de Barcelona ratifiqués la seva suspensió després que el Suprem va rebutjar aturar la decisió de la Junta Electoral Central (JEC). Ciutadans vol que es publiqui al *Butlletí Oficial del Parlament* (BOPC) la retirada de l'escó a Torra i que es convoqui l'acte de presa de possessió de qui hauria de ser el successor natural en la llista de JxCat, l'exconseller Ferran Mascarell.

Ciutadans acusa Torra d'“usurpar funcions” i ha advertit els membres de la mesa i el president de la cambra, Roger Torrent, de “conseqüències jurídiques en forma de responsabilitats personals” si no fan efectiva la suspensió de l'acta de diputat de Quim Torra. A més, Cs considera que Torra “ja és expresident”. ■

Els nou del 23-S denuncien una operació política

■ Acusen la policia i els magistrats d'ordir el seu empresonament per atemorir la dissidència

Xavier Miró
BARCELONA

Els nou independentistes detinguts el 23-S, set d'ells empresonats més de tres mesos, un cop posats en llibertat denuncien una operació política impulsada per la policia i els poders judicials amb l'objectiu d'atemorir la dissidència política d'aquells que “posen en qüestió la vulnera-

ció de drets constants” a l'Estat espanyol. En un comunicat fet públic ahir en el seu nom i en el del seu grup de suport, atribueixen la seva detenció i el seu empresonament provisional a una operació que “vol criminalitzar les respostes populars” dins de la “causa general contra l'independentisme”.

Consideren el seu cas comparable als de Tamarra, Adri o les operacions Pandora i del comando Dixan, entre d'altres, amb l'únic objectiu d'atemorir, amb repressió i presó, la resposta ciutadana a la

Advocats dels detinguts als jutjats de Sabadell el desembre passat ■ JORDI ALEMANY

sentència judicial de l'1 d'octubre i acusen l'Estat de tenir com a única resposta davant dels conflictes polítics i socials “l'excepcionalitat i l'acusació de terrorisme”.

Recorden que, tot i haver estat posats ja tots en

llibertat, continuen acusats de delictes “molt greus” de terrorisme i possibles estralls i exigeixen novament l'arxivament de la causa contra ells. En aquest primer comunicat conjunt de tots els acusats i el grup de familiars i

amics després que aquest 9 de gener el jutge va alliberar els últims dos empresonats, els afectats denuncien la “vulneració constant” dels seus drets durant l'operació policial del 23 de setembre i l'empresonament posterior i

posen alguns exemples: “L'esbotzament de portes de matinada, l'encanament de menors, els interrogatoris en condicions sospitoses i el règim FIES i d'aïllament”, actuacions que qualifiquen de “tractes inhumans i d'excepcionalitat que no haurien de tenir cabuda en un estat pretesament democràtic”.

A més de l'arxivament de la causa, els nou detinguts en l'operació Judes, realitzada just abans que es publicqués la sentència de l'1-O, demanen la dissolució de l'Audiència Nacional perquè la consideren “hereva directa” del Tribunal d'Ordre Públic franquista i també la fi del règim FIES i d'aïllament a les presons. En el comunicat també agraeixen “la solidaritat de base, la que respon davant la repressió de l'Estat omplint carrers i caixes de solidaritat”. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El nou ministre de Justícia, Juan Carlos Campo, rep la cartera de la predecessora i pròxima fiscal general de l'Estat, Dolores Delgado ■ BALLESTEROS / EFE

Delgado salta de Justícia a la fiscalia entre denúncies

■ L'exministra serà fiscal general en l'intent de Sánchez de controlar els fronts judicials ■ El PP i Vox la impugnen ■ Només Moscoso amb González va fer aquest pas, que desafia la separació de poders

David Portabella
MADRID

“Ho farem com ho estem fent. És que la fiscalia de qui depèn? De qui depèn? Doncs ja està.” Aquestes paraules pronunciades en campanya electoral el 6 de novembre pel candidat Pedro Sánchez sobre com portar Carles Puigdemont a Madrid van revifar ahir quan el mateix Pedro Sánchez, ja com a president, va comunicar que la nova fiscal general de l'Estat serà ni més ni menys que la dona que era ministra de Justícia fins aquest cap de setmana, Dolores Delgado. La decisió, que desafia la separació de poders, és

l'últim intent de Sánchez per controlar els fronts judicials, i no només desferma la ira gremial, sinó que serà impugnada pel PP i Vox als tribunals.

Delgado apareixia com una de les grans defenestrades del nou govern de coalició, però Sánchez no deixa caure la magistrada que ell va fitxar de l'Audiència Nacional —on havia passat 25 dels 28 anys de carrera fiscal—, sinó que la premia amb el cim de la carrera fiscal. L'entorn del president espanyol, però, nega cap interès dirigista en el nomenament. “En cap moment hem pretès controlar la fiscalia. Delgado és una fiscal que ha demostrat profes-

Ministres republicans i Iglesias juren lleialtat al rei

El primer govern de coalició des de la Segona República va néixer ahir amb la jura de lleialtat davant Felip VI, i tant el vicepresident Pablo Iglesias com els ministres de Podem —tots ells republicans— van ser fidels al protocol de la jura lleial davant el rei. Tant Alberto Garzón (Consum), que ahir no va citar el seu clíex del “ciutadà Felip de Borbó”, com Iglesias van lluir un

sionalitat i solvència. És el perfil”, aclaria la vicepresidenta Carmen Calvo. Per la presidenta de la majoritària i dretana Associació de

pin amb el triangle vermell invertit dels presos polítics als camps de concentració nazis.

El govern espanyol amb més carteres des d'Adolfo Suárez —un total de 22, onze dones i onze homes, que són dotze amb Pedro Sánchez— va jurar lleialtat davant Felip VI, que els va desitjar encert, en una demostració d'unitat. Iglesias fins i tot va copiar Sánchez prometent “parlar

Fiscals, Cristina Dexeus, l'elecció de Delgado “compromet la imatge d'imparcialitat” i és “un avís a la fiscalia que el govern ha de-

amb diferents veus però amb una sola paraula”. L'únic rebel va ser Manuel Castells: “No estic d'acord amb la separació de Ciència i Universitats, però és el que s'ha decidit i no hi haurà grans problemes”, va dir sobre la partició que s'ha fet per donar-li Universitats a ell. El ministre de Sanitat, Salvador Illa, prometia “il·lusió” i “servei” sent fidel a “dos verbs: escoltar i resoldre.”

cidit posar-hi les urpes”. Des de l'Associació Professional i Independent de Fiscals (APIF), el president, Juan Antonio Frago, avisa

que Delgado corre el risc de ser “la fiscal general del govern” i “un membre més del Consell de Ministres a l'ombra”. Per Manuel Almenar, de l'Associació Professional de la Magistratura (APM), “podria afectar negativament la idea d'independència i autonomia”. “Insòlit i lesiu”, diu l'Associació Judicial Francisco de Vitoria.

Delgado, que va anar a les llistes del PSOE i ara és diputada —haurà de deixar l'escó—, necessita rebre el vistiplau del Congrés, i el PP i Vox volen impugnar el seu nom als tribunals. El popular Pablo Casado acudirà a la sala tercera del Suprem per tombar la designació de Delgado invocant l'article 59 de l'estatut fiscal, que barra el pas a membres de partits i candidats. I Vox es querella contra Sánchez i Delgado per tràfic d'influències en un “cop institucional”. L'únic precedent d'un ministre de Justícia que fa de fiscal és Javier Moscoso amb Felipe González.

La fulminada és María José Segarra, fiscal des del juny del 2018, que no ha imposat la jerarquia sobre uns fiscals que al Suprem anaven a l'una tant si eren de dretes com progressistes. Tot i que Sánchez es va vanter de controlar la fiscalia en la polèmica entrevista a RNE per la qual es va disculpar dies més tard esgrimint el cansament per les eleccions del 10 de novembre, els fiscals han escapat al seu control des de la moció de censura del juny del 2018. La querrel·la contra els líders del procés la va firmar el dretà José Manuel Maza per rebel·lió, i l'acusació es va mantenir amb el també dretà Julián Sánchez Melgar —triat per Mariano Rajoy per la mort del predecessor— i amb la progressista Segarra, que no va evitar que un teòric fiscal progressista del Suprem, Javier Zaragoza, defensés amb passió en el judici la tesi de la revolta violenta que Manuel Marchena refuta en la sentència. ■

Les frases

“Homes i dones amb àmplies trajectòries que avalen la seva capacitat. Gran equip per a un govern”

Pedro Sánchez
PRESIDENT ESPANYOL

“En cap moment hem pretès controlar la fiscalia. Delgado ha demostrat solvència i professionalitat”

Carmen Calvo
VICEPRESIDENTA PRIMERA

“Els moviments socials seran la referència del treball. No deixeu de criticar ni de pressionar-nos”

Pablo Iglesias
VICEPRESIDENT SEGON

“Il·lusió i voluntat de servei per treballar i abordar reptes de salut amb dos verbs: escoltar i resoldre”

Salvador Illa
MINISTRE DE SANITAT

“Demostrarem que aquest govern és el govern del «sí que es pot!»”

Alberto Garzón
MINISTRE DE CONSUM

“No estic d'acord amb la separació de Ciència i Universitats, però així s'ha decidit i no hi haurà problemes”

Manuel Castells
MINISTRE D'UNIVERSITATS